

лајќ да научјќ всичко за това нѣшто, а пай повече за внатрешни-ти части на тѣло-то ми.

И. Не помниш ли, че ми каза малко нѣшто за тѣхъ, когато ся разговаряхме за малкы-ты тиркаца на часовникъ-тъ, които правятъ показуватели-ты да ся въртятъ?

М. Помніј това, и надѣвамъ ся че ще можъ въ малко време да ти кажж нѣшто за тъя части. Когато обаче начна да ти рассказувамъ, трѣбува да употребѣмъ доволно време, за да ти покажж нѣкои живописанія, които имамъ, и така да мя разумѣешъ добрѣ.

Но за да ти докажж, че Богъ е добръ къмъ тебе, имамъ друго нѣшто да ти кажж сега.

И. Какво нѣшто е то, мамо?

М. Богъ не ти даде само пристойно тѣло и особно за мѣстопребываніе на душа-тѫти, но смысли каква дивиц и чудиц душа ти създаде за да обитава въ това любопытно тѣло, и да го употребява, и да е добра, и да прави добро, за да си благополученъ и въ тоя свѣтъ и вѣчно.

И. Мамо, употребявамъ много вещи: употребявамъ пероножче-то си, тоягѫ-тѫ си, и топкѫ-тѫ си, но не разумѣвамъ добрѣ съ каквѣ спосѣбъ употребявамъ тѣло-то си.

М. Ако да не бѣше душа-та ти въ тѣло-то ти, ты не можеше нито да чуешъ, нито да ядешъ, нито да хващаши нѣкоїц вещь: когато душа-та ти не е въ тѣло-то ти, то тѣло-то ти е мъртво, и като е мъртво, то око-то ти не може да гледа, нито ухо-то ти да чуе,